

در جبهه‌ها رسماً آتش بس برقرار شد ۲۹ مرداد، روزی به یادماندنی

* پاسداران رژیم برای جلوگیری از جشن و پایکوبی مردم
تفنگ به دست به خیابان‌ها ریخته‌اند

طبق توافق به عمل آمده در نیویورک، پنج روز پس از برقراری رسمی آتش‌بس، در ژنو مذاکره مستقیم بین مقامات رژیم‌های ایران و عراق آغاز می‌شود. هنوز به طور قطعی روشن نیست که مذاکره در چه سطحی صورت خواهد گرفت. آنچه روشن است تشنج‌آمیز بودن و طولانی بودن این مذاکرات است.

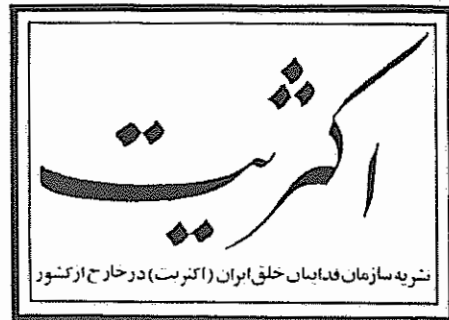
* * *

جمهوری اسلامی به روز آغاز رسمی آتش‌بس با بی‌تفاوتی همدی برخورد کرد. گزندگان رژیم تفنگ بدست همه جا را می‌پایند تا مردم به جشن و پایکوبی نپردازند. خبرهای رسیده از ایران همه حاکی از حضور بیشتر پاسداران مسلح در خیابان‌هاست. مردم بسیار شادمانند. بسیار سرزنده‌تر و امیدوارتر شده‌اند. عوامل رژیم در عوض سرافکننده و هصبی‌اند و بادیدن شادی مردم بیشتر خشمگین می‌شوند.

روز ۲۹ مرداد از این پس در تاریخ کشور ما یک روز به یادماندنی خواهد بود. روز شکست جنگ و جنگ طلبی، روز شکست و سرافکنندگی رژیم و روز صلح. در تثبیت این روز بکوشیم و آن را روز فخر مردم و ننگ رژیم بدانیم.

ساعت ۶ و ۳۰ دقیقه روز شنبه ۲۹ مرداد بطور رسمی در جبهه‌های جنگ آتش بس برقرار شد. نیروهای پاسدار صلح سازمان ملل هنوز در منطقه استقرار کامل نیافته‌اند. استقرار کامل آنها چند روز دیگر به طول خواهد انجامید. جنگ تبلیغاتی بین دو رژیم بالا گرفته است. هر دو رژیم می‌کوشند جنگ هشت ساله را محق و ضروری جلوه دهند و با این هیبت و روحیه است که آماده می‌شوند تا در مذاکرات ژنو مدت‌ها تشنج آفرینی کنند.

جمهوری اسلامی همچنان در حال بسیج نیرو است. برای سربازان و مشمولان فراری سنگین‌ترین مجازات‌ها را معمول کرده‌اند و بکیروبند برای تقویت نیروهای مستقر در مرز ۱۲۰۰ کیلومتری با عراق را شدت بخشیده‌اند. مقامات رژیم "حفظ‌آمدگی رزمی" را هنوز در راس امور می‌دانند. هفته گذشته مجدداً اعلام کردند که در تنگه هرمز و خلیج فارس همچنان به بازرسی کشتی‌ها ادامه خواهند داد. مدیریت این تشنج طلبی، صبح روز شنبه ۲۹ مرداد یک نعت کش عراقی به صورت "از مایشی" از تنگه هرمز عبور کرد. جمهوری اسلامی نیز چند قایق را در اورد و روده‌آب انداخت.

دوشنبه ۳۱ مرداد ۱۳۶۷ برابر ۲۲ اوت ۱۹۸۸
بها ۶۰ ریال سال پنجم - شماره ۲۲۱

تیغ خونین جلاد بر پیکر زندانیان سیاسی

اخبار بشدت نگران‌کننده‌ای از زندان‌ها می‌رسد. رژیم موج جدیدی از کشتار زندانیان سیاسی را آغاز کرده است. بر گورهای گلستان خاوران و دیگر مکان‌های دفن پیکرهای در خون تپیده زندانیان سیاسی مرتباً افزوده می‌شود. مطبوعات بین‌المللی نیز از وقوع اعدام‌های تازه خبر می‌دهند. جلادان تبهکار با قاحت نقشه‌های شوم خود را بر زبان می‌آورند. زندانبانان در آخرین ملاقات خانواده‌های زندانیان سیاسی قبل از ممنوعیت دو ماهه ملاقات‌ها بی‌شرمانه به خانواده‌ها ابراز داشتند در آینده نزدیک تمامی زندانیان را نابود می‌کنیم. در مواردی خانواده‌های زندانیان را مورد ضرب و شتم قرار دادند. همان زمان همچنان که قبل‌گزارش کردیم ۵۵ نفر از زندانیانی که حکم اعدامشان مورد تأیید عالی‌ترین ارگان آدمکشی رژیم قرار گرفت به سلول‌های انفرادی منتقل شدند.

بقیه در صفحه ۳

**جمهوری اسلامی برای بقاء و انحصارات امپریالیستی در پی سود
به قاراج ثروتهای ملی ایران می‌اندیشند**
در صفحه ۸

در این شماره

مرگ دیکتاتور پاکستان
در صفحه آخر

**تشدید فشار بر پناهندگان
و ضرورت مقابله متحدانه با آن**
در صفحه ۲

گزارشی از شاع‌های منطقه حیرت
در صفحه ۹

بهای جان هر انسان ۷۰۰ دلار!
در صفحه آخر

خاق می‌گویند:

«پادا باغشان را در شکسته‌تر
هرنسی زانان، جدا از خانانش، بر سکوی در، نشسته‌تر،
وز سرود مرگ آنان، باد
بیشتر بر طاق ایوان‌هایشان قندیل‌ها خاموش...»

تشدید فشار بر پناهندگان و ضرورت مقابله متحدانه با آن

فشار بر پناهندگان شدت گرفته است. متقاضیان پناهندگی پس از انتظارهای طولانی عمدتاً با جواب رد مواجه می‌شوند و خطر هودت دادن گسترده آنها به صورت خطری جدی و واقعی درآمده است. در کشورهای اروپایی مشکل پناهندگان ایرانی تاکنون عمدتاً در چارچوب سیاست عمومی کشورهای آلمان فدرال، اتریش، سوئیس، دانمارک، سوئد، هلند، فرانسه و نروژ مبنی بر خودداری از پذیرش پناهنده از کشورهای نظیر ایران می‌گنجید. در این کشورها در ظرف سه چهار سال گذشته پیایی محدودیتهای بیشتری برای پذیرش پناهندگان ایجاد شد. ابتدا راههای ورود را بستند و سپس تمهیدات مختلفی برای اخراج پناهندگان اتخاذ کردند. این سیاستها در مرحله نخست عمدتاً بر روی پناهندگان تامل و لبنانی متمرکز شد و سپس همانگونه که قابل پیش‌بینی بود، مرحله به مرحله گسترش یافت. در هفته گذشته دستگاه قضایی آلمان فدرال، اعلام کرد که تاملی‌ها را مطلقاً مستحق پناهندگی نمی‌شناسد. نتیجه این که به زودی آنان را با شدت بیشتری به صورت دست‌جمعی اخراج خواهند کرد و طبیعتاً بعداً به سراع پناهندگان دیگر خواهند رفت. اکنون در کشورهای نظیر

آلمان فدرال، اعمال فشار بر پناهندگان ایرانی، دیگر صرفاً نتیجه اعمال فشار بر تمام پناهندگان از کشورهای نظیر ایران نیست. بهبود مناسبات با جمهوری اسلامی و برنامهریزی‌های عظیم کشورهای غربی برای فارگیری در ایران بعد از جنگ، دیرزمانی است که در قبال پناهندگان ایرانی به صورت تشدید فشار بر آنان درآمده است. اکنون ظاهراً فشار عمدتاً بر روی پناهندگانی متمرکز است که این کشورها آنان را به عنوان "پناهندگان جنگی" یعنی "پناهندگانی که بیشتر به خاطر جنگ از کشور خارج شده‌اند" می‌شناسند. می‌گوییم ظاهراً برای این که پناهندگان ایرانی را اساساً نباید این سان دسته‌بندی کرد و هدف این کشورها از این تقسیم‌بندی اعمال فشار عمومی بر پناهندگان در تحت پوشش تفکیک پناهندگان سیاسی از پناهندگان کمتر سیاسی و یا غیر سیاسی است. به‌عنوان نمونه در آلمان فدرال مدتی است که پناهندگانی که مدارک روشنی در اختیار داشته‌اند که دال بر تحت تعقیب بودن آنهاست، اکثراً با جواب رد مواجه می‌شوند. دیده شده است که پس از رد کردن تقاضای این پناهندگان، بدانان اخطار کرده‌اند که می‌بایست ظرف دو هفته آلمان

فدرال را ترک گویند. مقامات اداره رسیدگی به امور پناهندگان و وزارت کشور آلمان فدرال در نامه‌هایی که با عنوان پاسخ‌رسانی برای پناهندگان ایرانی می‌فرستند، از لیبرالیزه شدن فضای سیاسی جمهوری اسلامی داد سخن می‌دهند و وقیحانه وجود پیگرد و شکنجه و اعدام در ایران را منکر می‌شوند. بنابر این تفکیک پناهندگان به پناهندگان جنگی و سیاسی تفکیکی است ظاهری و به قصد توجیه اعمال فشار عمومی بر پناهندگان ایرانی. اکنون می‌گویند در ایران دیگر وضعیت جنگی وجود ندارد بنابر این بخش وسیعی از پناهندگان را نباید پذیرفت و در صدد هودت آنها برآمد. در واقع همه این توجیحات نقشه‌ای است برای تدارک نپذیرفتن همه پناهندگان ایرانی و هودت دادن آنها به جمهوری اسلامی و افکندشان به زیر تیغ جلاد.

در این میان دردناکترین وضعیت را پناهندگان ایرانی مقیم ترکیه و پاکستان دارند. راه خروج از ترکیه و پاکستان و آمدنشان به کشورهای اروپایی بسته شده و هودت جمعی‌شان به جمهوری اسلامی به صورت یک خطر جدی تر از گذشته درآمده است. در همین شماره نشریه خبری تکان دهنده از فروش پناهندگان ایرانی توسط

دولت ترکیه درج شده است. خلاصه کنیم: پناهندگان دارند مورد معامله قرار می‌گیرند. از ترکیه گرفته تا آلمان فدرال همه در حال معامله بر سر آنها هستند. همه در تدارک "فروش" آنها به جمهوری اسلامی‌اند.

در چنین وضعیتی اتحاد عمل پناهندگان بیش از هر هنگام دیگری به صورت یک ضرورت مبرم درمی‌آید. تنها با اتحاد عمل می‌توان معامله‌گری بر سر پناهندگان و حق پناهندگی و تقسیم‌بندی‌های فریب‌آمیز به قصد اعمال فشار عمومی بر پناهندگان را افشا کرده مراجع جهانی و نهادهای سازمانهای ترقی‌خواه و بشر دوست در کشورهای مختلف را به کمک طلبید و با انعکاس بیشتری افکار عمومی را مورد خطاب قرار داد. باید متشکل شد و باید که تشکلهای سراسری ایجاد کرد. باید از طریق تشکلهای دمکراتیک نهادهای حقوقی برای دفاع از جمیع پناهندگان ایجاد کرد و در بازتاب دادن مسائل و مشکلات پناهندگان ایرانی در رسانه‌های عمومی پیگیری بود. سستی در این کار و دخالت دادن هر گونه تنگ‌نظری، منجر بدان خواهد شد که پناهندگان نتوانند از حق خود دفاع کنند و فشار بر آنها مدام شدت گیرد بی‌آنکه مقاومت فشرده‌ای بتوانند این فشار را پس‌زنند. □

ترکیه فروخت و...

بقیه از صفحه آخر

منتظرش بودند، آورده بودند. روز بعد یعنی ۲۹ تموز (۷ مرداد)، این افراد باید طبق وعده داده شده به اردوگاههای تحت حمایت سازمان ملل متحد در شهرهای کایسری، جوروم، اسکی‌شیر، کوتاهیا و کاستامونو برده می‌شدند.

افرادی که اسامی‌شان خوانده شده بود، وسایلشان را جمع کرده و با بقیه خداحافظی کردند و درست در ساعت مقرر جلوی اداره امنیت "وان" جمع شده و سوار وسایلی که باید آنها را می‌بردند شدند.

ولی ماشین‌ها به طرف شرق رفتند، بطرف ایران و در منطقه

قطور به فرمادهی سپاه پاسداران تسلیم شدند. همه چیز رسمی و مطابق قوانین بود. رسید نامه‌ها یعنی برگه‌های "تسلیم و تسلیم" از طرف قائم مقام منطقه اوز آلپ، ژاندارمری مرزی ۱۲۵/۲ و رئیس اداره امنیت وان امضا شده بود.

بقیه جریان از زبان فخریان افشاری بدین قرار است: "همینکه خبر حرکت ماشین‌های حامل ۵۸ نفر پناهنده ایرانی که دو پسر هم در بین آنها بودند به طرف ایران را شنیدیم، ماشین کرایه کرده و به تعقیب آنها پرداختیم. وقتی به اوز آلپ رسیدیم مأموران به ما گفتند که پناهنده‌ها را به مرز برده‌اند، ما تا منطقه ممنوعه آنها را تعقیب کردیم ولی از آن طرف مرز صدای گلوله‌ها را شنیدیم." سپاه پاسداران بدون هیچ

اتلاف وقت ۵۸ نفر را همانجا در حضور ترک‌های تیرباران کردند. ... یکی از افرادی که در هتل باقی ماندند زبان به شکایت گشوده می‌گوید که دولت ترکیه ما را گول زد. ما که فکر می‌کردیم دوستانمان را به کمپهای سازمان ملل می‌برند، برای دوستانمان جشن خداحافظی ترتیب دادیم ولی نمی‌دانستیم که این مراسم مرگ آنها خواهد بود. اگر دولت ترکیه به ما خبر می‌داد، ما حاضر بودیم هزار دلار برای هر نفر پرداخت کنیم.

دادستان کل شهر وان در پاسخ به سوال خبرنگار مجله "یکی‌بینه دوترو" گفته است که این عمل (اعاده ایرانیان) مخالف قانون است ولی به علت اختلاف نظر بین مقامات دولتی روی می‌دهد، او هم چنین گفته است که

در چنین موا ردی مبلغ داده شده از طرف ایران برای خرج راه پلیس‌ها و پول بنزین آنها استفاده می‌شود!!!

ایرانیان ساکن شهر وان همچنین اظهار داشته‌اند که آن روز زن و بچه‌های ایرانی همراه با شوهرش را در شهر به زور سوار ماشین پلیس کرده‌اند. زن ایرانی فریادی زده که ما را به کشتارگاه می‌برند. ما از حلقه آمده‌ایم ...

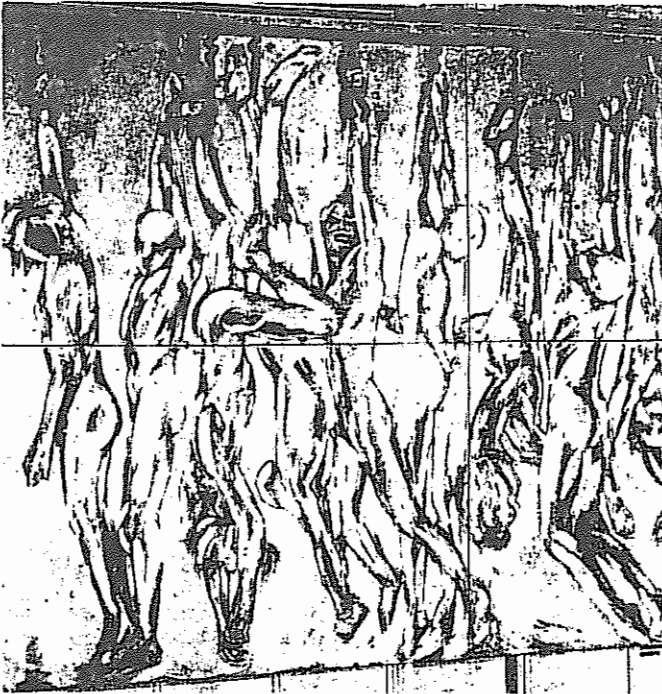
قابل یادآوری است که وزارت کشور نیز در اطلاعیهای تحویل ۵۸ نفر را به ایران تکذیب کرده است و نخست‌وزیر تورگوت اوزال هم اظهار بی‌اطلاعی کرده است.

(نقل از مجله "یکی‌بینه دوترو" شماره ۱۷ اوت)

جمهوری اسلامی یاری دهند.
سازمان ما و شخصیت‌های
آزادخواه و مجامع و محافل مدافع
حقوق بشر را به شرکت وسیع و
موثر در کارزار دفاع از جان
زندانیان سیاسی فراخوانیم.
همه جا فریاد برآوریم: زندانی
سیاسی آزاد باید گردد.

قیغ خونین جلاد بر پیکر زندانیان سیاسی

بقیه از صفحه اول

رژیم با اعدام زندانیان سیاسی
از خلق انتقام می‌گیرد و به توده‌ها
مشدار می‌دهد.
زندانیان سیاسی همینست و نهاد
مبارزه‌اند. با اعدام زندانیان
سیاسی رژیم تبهکار می‌کوشد
همینست مبارزه را نابود کند.

با شروع دور جدید اعدامها
زندانیان دست به اعتصاب غذا
زده‌اند. هم‌اینک بسیاری از
اعتصابگران به سلول‌های انفرادی
انتقال یافته‌اند. جان این مبارزین
در معرض خطر جدی قرار دارد.
نگذاریم رژیم در اجرای
نقشه‌های شوم خود برای تدارک
اعدام‌های بیشتر موفق شود.
کارزار دفاع از جان زندانیان
سیاسی را در عرصه ملی و بین-
المللی گسترش بخشیم. در قش
مبارزه متحدانه را برافرازیم. از
جهانیان بخواهیم ما را در پیکار
هلیه جنایات رژیم آزادی‌کش

به دیدار
هزیزانشان شدند، آثار جراحات
ناشی از شکنجه را در چهره بسیاری
از آنها مشاهده کرده‌اند. شواهد،
اهمال و وحشیانه‌ترین فشارها
ورفتارهای ضدانسانی دژخیمان با
اسیران سیاهچال‌های خمینی را
گواه است.

رژیم از طوفان خشم مردمی
که طی هشت سال جنگ
جنایتکارانه بین دو رژیم حاکم بر
ایران و عراق صدها هزار تن از
فرزندانش به خاک افتاده‌اند بشدت
هراسان است. جمهوری اسلامی
که ده سال حاکمیت ننگین‌اش جز
بیکاری، فقر، گرسنگی، زندان و
کشتار، دستاورد دیگری برای
مردم نداشته‌است، از مردمی که
رژیم را به نوشیدن "زهر"
پذیرش قطعنامه صلح و داشتند،
از مردمی که به فرزندان اسیر
خود، این پیام‌آوران صلح و آزادی
عشق می‌ورزد، انتقام می‌گیرد.

شرکت کنندگان در جشنواره صلح

استان یاماناشی ژاپن:

زندانیان سیاسی ایران باید آزاد شوند!

۵۵ ایرانی در خطر مرگ

فدائیان خلق در ژاپن بودند که به
دهوت کمیته مرکزی لیگ جوانان
سوسیالیست ژاپن در آن حضور
یافته بودند. فدائیان در دومین
روز مراسم با شرکت در یک
سمپوزیوم ضدامپریالیستی ضمن
ابراز همبستگی با اهداف
ضدامپریالیستی سازماندهندگان
جشنواره، به تشریح اوضاع ایران و
پیکار مردم ما برای استقرار صلح و
آزادی در کشور پرداختند.

در روزهای ۲۲ و ۲۳ ژوئیه
جشنواره صلحی در استان
یاماناشی ژاپن برگزار شد. این
جشنواره بنا به یک سنت ۱۹ ساله،
هر سال با حضور میهمانان خارجی
کار خود را آغاز می‌کند.

مراسم امسال با سخنرانی
نمایندگان شوراهای کشاورزان
منطقه در اعتراض علیه ایجاد یک
پایگاه نظامی در منطقه افتتاح
شد. نمایندگان متفقاً تاسیس پایگاه
را اقدامی در راستای اهداف
تجاوزگرانه نظامی ارزیابی
کرده، از آن به عنوان خطری برای
صلح یاد کردند.

در جشنواره میهمانانی از اتحاد
شوروی، آلمان دموکراتیک،
یونان، فیلیپین، ایران و کره
شرکت داشتند.
میهمانان ایرانی این جشنواره

شرکت کنندگان در جشنواره
پس از اطلاع از آخرین تحولات
سیاسی ایران با امضای متنی در
دفاع از زندانیان سیاسی بر
خواستهای زیر تاکید کردند:

۱- شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی
در ایران باید متوقف شود.
۲- زندانیان سیاسی باید آزاد شوند.

روزنامه واره‌ایت (حقیقت) ارگان حزب سوسیالیست متحد برلین
فربدی با درج تیتر فوق نسبت به خطری که جان ۵۵ تن از زندانیان سیاسی
ایران را تهدید می‌کند هشدار داده است. عکس بالا مربوط به تظاهرات
ایستاده فدائیان و توده‌ای‌ها در برلین فربدی در افشای توطئه رژیم
خمینی برای کشتار ۵۵ تن از زندانیان سیاسی است که در روزنامه مزبور
به چاپ رسیده است.

بعثت سقوط قیمت ارز چندتن از سرمایه‌داران سخته کردند

این روزها چهار راه اسلانیول، خیابان فردوسی، خیابان جمهوری و دیگر مناطق سنتی تجمع دلان بازار سیاه ارز، دوران پراضرابی را می‌گذرانند. هر چند که معامله‌ای ارزی صورت می‌گیرد اما کاهش ساعت به ساعت ارز در همین چند خیابان بازتاب می‌یابد و به دنبال خود در سطح کشور، ارزش هر کالا و جنسی را که تهیه، تولید و عرضه آن رابطه‌ای با "ارز" دارد، به شدت پائین می‌کشد.

باسقوط ارزش ارزهای عمده و طلا که روند آن بعد از تسلیم جمهوری اسلامی به پذیرش قطعنامه ۵۹۸ آغاز شده است، قیمت سرسام‌آور هزاران، هزار کالایی که به امید سود بیشتر توسط سرمایه‌داران و تجار انبار شده بود، شکسته شد. تجار چنین دیدند که هر روز تاخیر در عرضه کالاها به بازار زیان بیشتری را همراه دارد.

ده روز پیش (۲۵ مرداد) ارزش دلار در بازار سیاه به ۶۷۰ ریال رسید. همین قیمت بیش از یک ساعت دوام نیاخت و در ساعت ۱۰ صبح روز ۲۵ مرداد به طور ناگهانی به ۵۳۰ ریال سقوط کرد و ساعاتی بعد با ۳۰ ریال کاهش، ارزش هر دلار به ۵۰۰ ریال تنزل کرد. با روشن شدن چشم‌انداز قطعی آتش‌بس، روند سقوط قیمت شتاب بیشتری گرفت و بازم ارزش مبادلاتی طلا و ارزهای عمده در بازار به پایین‌ترین سطح خود طی دوره جنگ ایران و عراق تنزل کرد. قیمت سکه بهار آزادی که یک سال پیش تا ۲۶ هزار تومان (البته بسیار کوتاه مدت) صعود کرده بود، به ۵ هزار تا ۵۵۰۰ تومان تنزل یافت و دلار بین ۳۵ تا ۳۸ تومان خرید و فروش شد.

تحولات در بازار به گونه‌ای شکل می‌گیرد که پیش‌بینی روزهای آتی را دشوار می‌سازد ولی هنوز امکان کاهش بیشتر وجود دارد. نوسانات ارزش ارز نه تنها تجار و دلان کلان

مالی را دچار اضطراب ساخت و به سخته مغزی و قلبی چند تن از "بازاریان محترم" منجر شد. بلکه دولت را هم در تنگنای تازه‌ای قرار داد. سقوط بیش از اندازه دلار، دولت را نیز که در صدد وارد کردن گسترده کالاست به ارزاتر فروختن کالاهای وارداتی و امی دارد و این امر نقدینه مورد نیاز او را به مخاطره می‌افکند. در این میان از میزان صادرات کالاهای غیرنفتی کاسته شد. و فعالیت کشتی‌های تجاری، حمل و نقل و هواپیماهای مسافربری خارج از کشور به نازل‌ترین سطح رسید. دولت برای تثبیت قیمت ارز ناچار شد، تعهد کند که "ارز" صادرکنندگان را نه تنها به نرخ سابق می‌خرد بلکه مبلغی نیز به عنوان تشویق می‌پردازد. به همین دلیل به دستور دولت، کمیسیون تشویق صادرات مرکب از نمایندگان نخست‌وزیر، وزارت بازرگانی و وزارت امور اقتصادی و دارایی و مرکز توسعه و صادرات روز دوشنبه هفته گذشته تشکیل جلسه داد و اعلام داشت که "سیستم بانکی ارز حاصل از صادرات صادرکنندگان را با همان شرایط قبلی و با پرداخت همان جوایز تشویقی گذشته خریداری خواهد کرد. بنا به این تصمیم صادرکنندگان در صورت فروش ارز تحصیلی خود علاوه بر دریافت نرخ رسمی ارز در مقابل هر دلار صادراتی، ۳۵۰ ریال دیگر نیز به صورت جایزه صادرات دریافت خواهند کرد. در مقابل فروش و ارزی‌نامه‌های ارزی به ازای هر دلار ۲۷۰ ریال جایزه پرداخت خواهد شد. همچنین مثل سابق ۱۲ تا ۱۳ درصد از ارز مربوطه پیمان ارزی کالاهای صادراتی در اختیار خود صادرکنندگان قرار خواهد گرفت و جوایز تعیین شده از روز ۲۴ مرداد سال جاری به مدت یک سال قابل کاهش نخواهد بود.

کوشش برای تثبیت نرخ برابری ریال با ارزهای خارجی و حمایت از صادرکنندگان کالا به خارج و امتیازهای تشویقی از سوی دولت در

شرایط کمبود بی‌سابقه داخلی، بحث‌هایی تازه‌ای به نام عدم هماهنگی تولید و صادرات و تامین نیازهای همومی را طرح کرد و عنوان شد که این تلاش برای رهایی از تورم و تثبیت ارزش ریال، به شکل دیگری عوارض تورمی خود را نشان خواهد داد.

گزارش‌های اقتصادی حاکی است که سقوط قیمت‌ها بیشتر شامل کالاهایی است که به طور مستقیم و غیرمستقیم با "ارز" رابطه دارند و قیمت کالاهای اولیه و مورد نیاز همومی به همان نسبت پائین نیامده است.

در جدول زیر به قیمت مقایسه‌ای برخی وسایل الکتریکی خانگی قبل و بعد از اعلام آتش‌بس اشاره شده است.

نوع کالا	قیمت قبلی به تومان	قیمت فعلی به تومان
۱- تلویزیون رنگی ۲۴ اینچ سونی	۱۲۲۰۰۰	۷۵۰۰۰
۲- تلویزیون رنگی ۲۰ اینچ سونی	۹۷۰۰۰	۶۵۰۰۰
۳- تلویزیون رنگی ۲۰ اینچ پارس	۷۵۰۰۰	۵۰۰۰۰
۴- تلویزیون رنگی ۱۴ اینچ ناسیونال	۶۰۰۰۰	۲۵۰۰۰
۵- تلویزیون سیاه و سفید ۱۴ اینچ پارس	۱۲۰۰۰	۸۰۰۰
۶- ماشین لباسشویی هردیش ۶۲۸	۷۵۰۰۰	۵۰۰۰۰
۷- آئینده گیری ناسیونال	۱۵۰۰۰	۸۰۰۰
۸- چرخ گوشت ناسیونال	۳۰۰۰۰	۱۵۰۰۰
۹- جاروبرقی ناسیونال	۳۰۰۰۰	۱۵۰۰۰
۱۰- ویدئو رکورد ۲۰۰ سونی	۹۵۰۰۰	۶۰۰۰۰
۱۱- ویدئوئی سون سونی	۱۱۰۰۰۰	۷۰۰۰۰
۱۲- ویدئوئی ۲۰ سونی	۷۵۰۰۰	۵۰۰۰۰
۱۳- ویدئوئی سیکس سونی	۹۰۰۰۰	۶۰۰۰۰
۱۴- آتاری «وسيله بازی تلویزیونی»	۱۲۵۰۰	۹۰۰۰
۱۵- اسرپودی ۴ سونی	۵۶۰۰۰	۳۶۰۰۰
۱۶- اسرپودی ۶۰۰ سونی	۳۵۰۰۰	۲۸۰۰۰
۱۷- فریزر ارج	۴۰۰۰۰	۲۷۰۰۰
۱۸- یخچال ارج	۳۴۰۰۰	۱۵۰۰۰
۱۹- فریزر پارس	۵۰۰۰۰	۲۷۰۰۰
۲۰- یخچال پارس	۳۴۰۰۰	۱۶۰۰۰

اعلام آزادی اسرای مصری

خبرگزاری آلمان فدرال از قاهره گزارش داد که ایران با آزادی اسرای مصری که در جریان جنگ ایران و عراق به اسارت نیروهای جمهوری اسلامی درآمده‌اند موافقت کرده است و قرار است این اسرا به زودی آزاد شوند. روزنامه الاهرام چاپ قاهره نوشت که آزادی اسرای مصری با میانجیگری پرزد و کولتیار دبیر کل سازمان ملل و صلیب سرخ جهانی صورت می‌گیرد. جمهوری اسلامی اعلام کرده است آزادی اسرای مصری را به عنوان یک اقدام حسن نیت انجام می‌دهد.

طبق آمار رسمی تعداد مصری‌های اسیر در اردوگاه‌های نظامی جمهوری اسلامی ۱۰ هزار نفرند ولی برخی منابع شمار آنان را تا ۱۰ هزار نفر ذکر می‌کنند. جمهوری اسلامی پیش از تصمیم به آزادی اسرا، اعلام کرده بود که این عده جزو نیروهای نظامی عراق هستند ولی اکنون پذیرفته است که مصری‌ها در شمار اسرای جنگی نیستند و با آنان باید مثل اسرای غیرنظامی دوره جنگ رفتار شود.

آماري در باره چهار سال جنگ نفتکش‌ها

بیشترین تلفات جانی این حملات در جریان حمله به نفتکش‌های ایرانی آوج و سندنج در ترمینال خارک که ۵۴ کشته داشت، بر جای مانده است. در حمله به کشتی اسپانیولی بارسلونا در حوالی لارک پانزده تن کشته شدند. تا کنون ۹۳ کشتی تجاری در آبهای خلیج فارس بلااستفاده مانده‌اند که ۷۵ فروند آنها در شطالعرب و ۱۸ فروند دیگر در بنادر "ام‌القصر" و "خور" که پس از آغاز جنگ مسدود شده‌اند، قرار دارند.

از اول خرداد (ژوئیه) سال ۶۶ تا اسفند سال ۶۷، یکصد و هشت کشتی مورد حمله قرار گرفته‌اند: ۴۸ کشتی ایرانی، ۳۲ کشتی لیبریایی، ۲۶ کشتی قبرسی، ۱۸ کشتی پانامایی و ۱۳ کشتی یونانی.

همچنین تا کنون ۹ کشتی نروژی، ۶ کشتی انگلیسی، ۵ کشتی دانمارکی، ۴ کشتی آمریکایی، یک کشتی فرانسوی، یک کشتی آلمانی، یک کشتی ایتالیایی و یک کشتی استرالیایی هدف حملات نیروهای ایران و عراق قرار گرفته‌اند.

به گزارش خبرگزاری فرانسه از لندن، طبق گزارش منتشر شده از سوی بیمه لویدرز، از آغاز جنگ ایران و عراق در شهریور سال ۱۳۵۹، بیش از پانصد و چهل و شش کشتی غیرنظامی در آبهای خلیج فارس هدف حمله قرار گرفتند و در جریان آن عده کثیری از خدمه کشتی‌ها که اکثر آن از اتباع کشورهای آسیایی بوده‌اند، کشته شدند.

بنا به نوشته لویدرز، اولین حمله علیه نفتکش‌ها در ماه اردیبهشت سال ۶۳ با حمله هواپیماهای عراق به نفتکش پانامایی "لوئیسیک" آغاز شد. در فاصله اسفند سال ۶۶ تا خرداد سال ۶۷ حمله به کشتی‌های تجاری در خلیج به اوج خود رسید و طی این مدت ۹۴ حمله علیه کشتی‌ها صورت گرفت. آخرین حمله ثبت شده از سوی بیمه لویدرز توسط قایق‌های تندرو پاسداران صورت گرفته و در جریان آن یک کشتی لیبریایی هدف قرار گرفت. در این گزارش به حمله قایق‌های جمهوری اسلامی به کشتی نروژی که در آستانه پذیرش قطعنامه ۵۹۸ صورت گرفت اشاره‌ای نشده است.

مشمولان نظام و وظیفه در خارج از کشور تا ۱۸ دی ماه مهلت دارند

با آن که به نیروی مقاومت و مبارزه صلح طلبانه مردم صدای توپها در جبهه خاموش شده اند اما هنوز هم سیاست بگیر و ببند جوانان و مشمولان غایب از جبهه های جنگ به شدت ادامه دارد. جمهور اسلامی برای حفظ موقعیت خود در تحولات جاری، قوانین مربوط به مجازات "فراریان" را سنگین تر کرده است. هفته گذشته معاونت نیروی انسانی ستاد فرماندهی کل قوا با انتشار اطلاعیه ای قانون مجازات مشمولان غایب و فراریان را که در مهلت مقرر در این اطلاعیه خود را به حوزه های نظام و وظیفه عمومی معرفی نکنند، اعلام کرد.

به موجب اطلاعیه ستاد فرماندهی کل قوا، مشمولان خدمت و وظیفه غایب و فراریان دوران جنگ چنان که تا ۱۵ مهر ماه سال جاری و فایبان فراری که در خارج از کشور به سر می برند اگر تا تاریخ ۱۸ دی ماه امسال خود را به حوزه های نظام و وظیفه معرفی نکنند، قانون مجازات درباره آنان اعمال خواهد شد.

افرادی که پس از ۱۵ مهر ماه و ۱۸ دی ماه خود را معرفی کنند، یک سال بر خدمتشان افزوده شده و علاوه بر آن فاصله غیبت تا زمان معرفی اضافه خدمت خواهند داشت.

افرادی که پس از مهلت یاد شده توسط مأمورین دستگیر شوند علاوه بر مجازات فوق، یک سال بر دوره ضرورت آنان افزوده خواهد شد. درباره کسانی که پس از تاریخ یاد شده خود را معرفی نکنند، ضمن مجازات های بر شمرده شده برای فرار اول ۶ ماه و فرار دوم یک سال و نیم بر خدمت ضرورت آنان اضافه می شود و برای فرار سوم دو سال اضافه خدمت و محرومیت از حقوق اجتماعی در نظر گرفته شده است. مجازات مشمولانی که برای چهارمین بار دست به فرار زده باشند، اعدام است.

بنابراین تصمیم ستاد فرماندهی کل قوا، چنان که افرادی پس از گرفتن دفترچه خدمت در تاریخ مقرر خود را معرفی نکنند، فراری محسوب می شوند.

دیدار فرستاده جمهوری اسلامی از آلمان فدرال

مقامات جمهوری اسلامی ارسال کرده بود. در این نامه "کول" تاکید کرده بود که عدم آزادی کوردووز از اسارت "حزب الله" پیرو جمهوری اسلامی در لبنان، می تواند روابط آینده تهران و بین راتحت تاثیر قرار دهد.

سفر لاریجانی به فرانکفورت و پاسخ موسوی به صدراعظم آلمان فدرال دو روز بعد از دیدار غیر مترقبه ولایتی از لیبی و سوریه صورت گرفت ولایتی روز یکشنبه با شیخ صبحی طفیلی یکی از رهبران با نفوذ حزب الله لبنان در مورد ۱۸ گروهان کشورهای غربی به گفتگو پرداخت و بلافاصله نتیجه مذاکرات خود را به تهران گزارش کرد. در پی آن موسوی، لاریجانی را به آلمان فدرال فرستاد و لاریجانی در پایان دیدار باگنشر اعلام داشت که نسبت به رهایی کوردووز بسیار خوشبین است.

محمد جواد لاریجانی، معاون وزیر امور خارجه در امور اروپا و آمریکا، روز دوشنبه هفته گذشته به منظور ارسال نامه نخست وزیر به صدراعظم آلمان فدرال وارد فرانکفورت شد. لاریجانی در فرانکفورت با "هانس دیتریش گنشر" وزیر امور خارجه آلمان دیدار کرد و با وی در زمینه گسترش روابط دو جانبه، مسایل بین المللی، اوضاع منطقه و اجرای قطعنامه ۵۹۸ و آزادی گروهانهای کشورهای غربی از اسارت "حزب الله" در لبنان به گفتگو پرداخت. لاریجانی پیام نخست وزیر برای صدراعظم آلمان فدرال را به دلیل سفر هلموت کول به خارج از آلمان به گنشر تحویل داد. "شمولین" سخنگوی دولت بن علی رفعم درخواست خبرنگاران حاضر نشد متن نامه موسوی را فاش کند اما گفته می شود که پیام موسوی پاسخی است به نامه ای که چندی پیش هلموت کول برای

موسوی به یونان می رود

به گزارش رادیو ایران قرار است میرحسین موسوی نخست وزیر، هفته اول مهر ماه سال جاری به یونان سفر کند. معیری معاون موسوی، دو هفته پیش طی مصاحبه مطبوعاتی در آتن اعلام داشت که هدف سفر نخست وزیر به یونان، گفتگو پیرامون روابط تهران و آتن و فعالیت کمیسیون مشترک دو کشور است.

معیری معاون سیاسی نخست وزیر روز ۱۴ خرداد وارد یونان شد و با "کارلوس پاپولیاس" وزیر امور خارجه این کشور ملاقات کرد، در این دیدار، طرفین ضمن بررسی آخرین تحولات منطقه خلیج فارس و روابط یونان و ایران، زمان و برنامه سفر موسوی به این کشور را نیز تعیین کردند. دیدار موسوی از یونان، نخستین سفر یک مقام عالی رتبه جمهوری اسلامی به اروپا، از زمان برپایی رژیم اسلامی در ایران است.

یونان در حال حاضر ریاست دوره ای جامعه اقتصادی اروپا برعهده دارد و جمهوری اسلامی نیز همانگونه که در نامه اخیر موسوی به صدراعظم آلمان ذکر شده است، انتظار دارد که بازار مشترک اروپا سیاست فعالتری درقبال ایران اتخاذ کند.

زلزله شدید در فارس و بوشهر

بنا به گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی، روز پنجشنبه ۲۵ و جمعه ۲۱ مرداد زمین لرزه های شدیدی استانی فارس و بوشهر را تکان داد. در جریان زلزله استان فارس یک تن کشته و دهها تن زخمی شدند. خسارت وارده بر روستاهای "دره گل"، "باغ چناران"، "گوان هلیا"، "گوان سفلی" و... از توابع شهرستان ممسنی بیش از سایر نقاط بوده است. زلزله در بوشهر در بعد از ظهر روز جمعه سه بار متوالی روی داد. شدت تکانها، ۶/۲ ریشتر بود. از تلفات و خسارات این منطقه گزارشی ارایه نشده است.

در جشنواره جهانی فیلم

از سری فیلم های تولیدی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، امسال پنج فیلم در جشنواره جهانی شرکت می کنند. فیلم های "دونده" و "نگاه" ساخته "امیر نادری" و "ابراهیم فروزش" در جشنواره "صوفیه" - بلغارستان - و فیلم "خانه دوست کجاست" به کارگردانی "عباس کیارستمی" در جشنواره "ونیز" - ایتالیا - به نمایش گذاشته می شوند. به نستیوال "جیفونی" در ایتالیا نیز فیلم "کلید" ارسال می شود.

در نستیوال جهانی فیلم "ونیز" همراه نمایش فیلم های شرکت کننده از کشورهای مختلف فیلم های "پازولینی" کارگردان فقید سینمای ایتالیا مرور خواهد شد.

تاکنون تلاش بهرام بیضایی برای تهیه زیر نویس فیلم "شاید وقتی دیگر" جهت ارسال به جشنواره های جهانی به همت هدم همکاری مسئولان فرهنگی جمهوری اسلامی به نتیجه نرسیده است.

ساعتی به دور از دغدغه معاش و صف بروی چمن های یک پارک

تابلوها سخن می گویند

به هنگام هزیمت از تهران به کرمان، نرسیده به شهر رفسنجان دو تابلو نصب شده است که نظر هر تازه وارد را به خود جلب می کند. روی تابلوی اول نوشته شده است: "دامپروری و پرواربندی انقلاب" و فلسفی در زیر آن کشیده شده است. هر کس جهت فلش را تعقیب کند به تابلوی بزرگ دیگری که عکس چاق و چله ای از هاشمی رفسنجانی روی آن نصب شده است برخورد می کند و برایش آشکار می شود که پس از انقلاب چه کسانی پروار شده اند.

یادگاری

طبق توافق اتحاد شوروی و آمریکا، ناظرانی از هر یک از دو کشور با حضور در محل، آزمایش های هسته ای طرف مقابل را کنترل می کنند. طبق همین توافق، این ناظران اجازه برداشتن اشیاء و انتقال آنها به کشور خود را ندارند. اما سه ناظر آمریکایی در اتحاد شوروی در حالی که می خواستند مقداری از خاک محل انفجار و ابزار اندازه گیری تشعشع و چند شیئی دیگر را از اتحاد شوروی خارج کنند، فافلگیر شدند. در مقابل اعتراضات، سخنگوی کاخ سفید به خبرنگاران گفت این سه نفر قصد داشتند اشیاء نامبرده را به عنوان یادگاری با خود ببرند و قصد جاسوسی اصلا در میان نبوده است!

آخر بازی

آشوب

عاشقان

سرشکسته گذشتند،

شرمسار ترانه های بی هنگام خویش.

و کوچه ها

بی زمزمه ماند و صدای پا.

سربازان

شکسته گذشتند،

خسته

بر اسبان تشریح،

و لته های بی رنگ غروری

نگونسار

بر نیزه های شان.

تو را چه سود

فخر به فلک بر

فروختن

هنگامی که

هر غبار راه نفرین شده نفرینت می کند؟

تو را چه سود از باغ و درخت

که با یاس ها

به داس سخن گفته ای.

آنجا که قدم بر نهاده باشی

گیاه

از رستن تن می زند

چرا که تو

تقوای خاک و آب را

هرگز

باور نداشتی.

□

فغان! که سرگذشت ما

سرود بی اعتقاد سربازان تو بود

که از فتح قلعه روسبیا

باز می آمدند.

باش تا نفرین شب از تو چه سازد،

که مادران سیاهپوش

— داغداران زیباترین فرزندان آفتاب و باد —

هنوز از سجاده ها

سر بر نگرفته اند!

۵۷.۱.۲۶

از مجموعه شعر ترانه های کوچک قربت

آیا جنایت‌های جنگ طلبان ورنج‌های محرومان فراموش خواهد شد؟

گزارشی از زور آباد کرج

دودی عظیم همراه با گرد و خاک زورآباد را در خود گرفته است. تا دور دست‌ها صدای ضجه و ناله بلند است. همه‌جا فریبی بر شهر سایه انداخته‌است. با هجله به سمت زورآباد از خانه بیرون می‌روم. پیرمرد رهگذری که به تندی به سوی محل گام برمی‌دارد یک ریز بدو بیراه می‌گوید، به صدام به خمینی. "بر پدرتان لعنت مادر... ها، جنگ را تمام نمی‌کنید و مردم را اسیر کرده‌اید. آخر این چه زندگی‌ست که برای مردم درست کرده‌اید." بی هیچ مقدمه‌ای هر دوگرم دردل هستیم. پیرمرد و من. تمام خیابان محلو از جمعیتی است که به زور آباد، محل بمباران می‌روند و یابریکس، نگران و مضطرب بسوی سرپناهشان در آن سوی شهر روانند. هر چه به زور آباد نزدیکتر می‌شوم، جمعیت انبوه‌تر می‌شود. هر کس از درخانه بیرون می‌آید به موج جمعیتی که راهی زور آباد است، می‌پیوندد. به پشت که می‌نگرم به قطاری می‌مانیم که آن سرش از تیر راس نگاه ناپیداست. اولین آمبولانس از راه می‌رسد. محلو از زخمی‌ها، آمبولانس به قدری از مجروحین انباشته که درهای آن بسته نشده است. عده‌ای از جوانان پیشاپیش آمبولانس می‌دوند و گذری در دل جمعیت باز می‌کنند و آمبولانس به آرامی در میان سیل جمعیت پیش می‌رود. در عقب آمبولانس، دخترکی با موهای ژولیده و سراپا خاک‌آلودنشسته‌است. چهره‌اش یکپارچه خونین است و باچشمائی هراسناک و مبهوت به مردم خیره شده است. درکنار دخترک، پای خونین مجروحی بیرون زده و در هر تکانی، به تن او می‌خورد. مردم با حیرت و تابآوری انبوه پیکرهای خونین داخل آمبولانس را نگاه می‌کنند. بفضی کور، گلویم را می‌نشارد و قطرات اشک در چشمانم حلقه می‌بندند. زنی با چادری با گل‌های ریز مینا، خود را به سرعت به آمبولانس می‌رساند و

شعله‌های آتش جنگ رو به خاموشی‌ست و می‌رود که به نیروی مبارزه مردم، برای همیشه به خاکستر نشیند. جنگی که طی هفت سال عمر شوم و تکلیت بار خود، هستی‌مان را نابود ساخت و ما را خانه به خانه، کوچه به کوچه و شهر به شهر دره‌های مزیزان از دست رفته‌مان دافدار کرد. به دشتی لاله‌ای نماند که داغ دل نبیند. زخمی برداشتم التیام‌ناپذیر، جراحی‌ها که تا مغز استخوان‌مان ریخته دواند و درد آن در شریان وجودمان سرریز شد. دردی به وصفت جغرافیای تاریخ، سینه به سینه و نسل به نسل نقل خواهیم کرد. از شنجه‌های ناشکفته پرپر شده‌مان و از خزر و سپیدرود و کاروان و جهنم‌شیر قرته به خون، کینه‌ای که از جنگ به دل داریم را ره توشه راهمان خواهیم کرد و مروارید صطح را در تلاطم تاریخ بارور خواهیم ساخت.

جنگ پایان می‌یابد اما رنج‌ها دوام دارد. رنج‌های جنایت‌ها را بازتاب می‌دهد. جنایات خمینی و صدام و هیچ رنج و جنایتی نباید تا گفته بماند. تا جنایتکاران بر سرکارند باید رنج‌ها را بازگفت و مسبین را بازهفتاساند. حمله هواپیماهای عراقی به زورآباد کرج در فروردین ماه سال جاری صحنه‌ای از تبعکاری‌های خمینی و صدام است. گزارش آن را با هم می‌خوانیم:

ساعت یک ربع به ده است. پنجشنبه می‌جدم فروردین ماه، شمر از خطر حملات ناگهانی هواپیماها در اضطراب است. به یک باره صدایی رعدآسا بر فراز شهر می‌خرد و شیشه‌های خانه را می‌لرزاند. مادرم وسط حیات که سراپا بود، همانجا می‌نشیند و ضجه میکند. فرس هواپیما و صدای پی‌آن، دل‌هایمان را به هول می‌اندازد. هولی قریب. کجا رازدند؟ به پشت بام می‌روم و به اطراف نظر می‌اندازم. ستون

زخمی‌ها را یک به یک به دقت نگاه می‌کند و بعد راه پیش می‌گیرد. انگار که گمشده‌اش در آن آمبولانس نبود. با آمبولانس بعدی صدمتر فاصله است و بعد از آن، وانت بارها هستند که لبریز از مجروحین در پی می‌آیند.

دم به دم جمعیت انبوه‌تر می‌شود. کمیته‌چی‌ها و پاسداران هم از راه می‌رسند. ماشین‌های کمیته یک‌ریز بوق می‌زنند و از جمعیت می‌خواهند که پراکنده شوند. بسیجی‌ها و کمیته‌چی‌ها همچنان مشغول طناب‌کشی اطراف محل بمباران هستند و می‌خواهند به وسیله طناب از پیش‌روی مردم جلوگیری کنند. به تهدید و ارهاب و به هر وسیله‌ای که فکرشان برسد، دست می‌برند.

هر از چند دقیقه‌ای از میان جمعیتی که داخل آوارها مشغول کمک به مجروحین هستند، صدای صلواتی بلند می‌شود. به صلوات‌ها، مردم یک صدا پاسخ می‌دهند. هر صلوات حکایت از آن دارد که جسدی یا مجروحی را زیر آوار یافته‌اند. مردم با دست خالی و یا تکه‌های چوب و سنگ مشغول خاک‌برداری هستند و اجساد را که اکثرا خردسالان و زنان هستند از زیر خاک بیرون می‌کشند. از کوچکی خانه‌ها و فشرده‌گی آنها به هم، پیداست که بیش از ۱۵ خانه ویران شده و منازل اطراف آنها نیز فرو ریخته و ترک خورده‌اند. مردم با دست خالی فقط به مجروحین و اجساد دست می‌یابند که در سطح بالایی آوار مدفون شده‌اند.

مادر منطقه‌ای به کوچکی ۶ مترمربع جسد ۳ کودک را بیرون آوردیم. کودکان ۳ تا ۵ ساله. یکی از همسایه‌ها با دیدن اجساد کودکان گفت اینها بچه‌های خانه بالایی هستند که به اینجا پرت شده‌اند. ساکنان این خانه خودشان خانواده پرجمعیتی هستند که حداقل هفت، هشت نفری از آنان در همین جاذیر خاک مانده‌اند. کمی پائین‌تر از ما، دسته دیگری مشغول خاک‌برداری هستند. در میان خاک‌ها خرددریزه‌های شکسته ظروف، نمک‌دان، ادویه‌دان پخش شده‌اند. کنار آنها جسد زنی را بیرون می‌کشند. پیکرش تکه و پاره شده و سرش از تنش جداست. قطعات پیکرش را در پتویی می‌گذرانند و می‌گردند شاید بتوانند باقی‌مانده قطعات پیکرش را بیابند. اندکی بعد فقط

پوست سرش را می‌یابند با موهای سوخته و خونین و با خاک آفشته شده، و بعد دستش را نیز از خاک بیرون می‌کشند. انگشتانش گشوده بود. انگار هم اکنون آن را از نوازش سر فرزندانش برداشته بود. هنوز از ویرانه‌های به جا مانده همچنان دود به آسمان برمی‌خیزد و کمی که زمین کنده می‌شود، دیگر از شدت گرما نمی‌شود دست به خاک برد. مردم سعی می‌کنند با حلب پاره یا چوب یا کاسه شکسته زمین را بکنند. ماموران سویی برای جلوگیری از اعتراض و خشم مردم به آنجا آمده‌اند و جز پراکندن مردم وظیفه‌ای ندارند. آتش‌نشانی وقتی می‌رسد که همه چیز در شعله‌های آتش خاکستر شده است. شهر دیگر خبر شده است. مردان محل، در کارخانه و سرکار شنیده‌اند که سرپناهشان بمباران شده است. دست از کار کشیده به زورآباد برگشته‌اند. هر یک از آنان که می‌رسد سراسیمه و بغض گرفته در گوشه‌ای از محل مشغول به کار می‌شود. پدر همان خانواده پرجمعیت ۸-۷ نفری آمده است. پیرمردی است سالخورده. در کارخانه مشغول کار بوده و یکی از همسایگانش خبرش کرده است. بر بالای ویرانه خانه‌اش چمباته می‌زند و حق می‌گریه می‌کند. آشنایان زیر بغلش را می‌گیرند و دلداریش می‌دهند... فریو بلندگوهای ماشین کمیته ادامه دارد. همچنان از مردم می‌خواهند که محل را ترک کنند و به خانه‌های خود بازگردند. کسی اهتتایی به آنان ندارد. ساعاتی بعد دستگاه صدایاب را برای جستجوی زنده‌ها به کار می‌اندازند. هنگام استفاده از دستگاه، باید محل کاملاً آرام باشد. با همین بهانه دستگاه صدایاب، کمیته‌چی‌ها مردم را تا حدودی پراکنده می‌کنند و خودشان مشغول به کار می‌شوند. با علامتی که دستگاه نشان می‌دهد بیل مکانیکی ولودر خاکبرداری می‌کند. آنان که مرده‌اند هیچ‌ولی اگر کسی زیر آوار زخمی باشد هر آن احتمال دارد تیغه لودر به وی بخورد و بمیرد. با چشمان خود دیدم که با برخورد بیل، کاسه سر یک زخمی زیر آوار خرد شد.

یک هفته بعد شمار کشته‌های زورآباد دهن به دهن نقل می‌شد. می‌گفتند به فاصله پنج روز ۲۶۰ نفر را دفن کرده‌اند و هنوز صد سادی را از زیر آوار بیرون نیاورده‌اند.

جمهوری اسلامی برای بقاء و انحصارات امپریالیستی در پی سود به تاراج ثروت‌های ملی ایران می‌اندیشند

کشور تنها به بازسازی مراکز صنعتی محدود نمی‌شود و هر دو کشور برای تامین وجوه و هزینه‌های این امر چشم به وام‌های خارجی دوخته‌اند. عراق رسماً به بدهی‌ها خارجی چند ده میلیارد دلاری خود اعتراف می‌کند و رژیم جمهوری اسلامی نیز وام‌های خارجی خود را در قالب پدیده "یوزانس" - اعتبارات خارجی با پرداخت دراز مدت - در ستون بودجه‌ارزی می‌گنجانند.

بازاریابی نفت

جمهوری اسلامی برای تامین واردات هنگفت کشور که برای کاهش نارضایتی‌ها در صدد افزایش آن نیز هست - و برای تامین بخشی از هزینه بازسازی مناطق آسیب دیده، نیازمند صدور بیشتر نفت است. بر طبق گزارش رسمی دولتی، جمهوری اسلامی در شرایط فعلی ۱٫۵ میلیون بشکه نفت در روز صادر کرده است همچنین روزانه ۳۰۰،۰۰۰ بشکه نفت نیز تحت عنوان صادرات ویژه وزارت نفت، صادر می‌شود. بدین ترتیب صادرات نفت ایران در لحظه حاضر بالغ بر ۱٫۸ میلیون بشکه می‌باشد. اخبار و شواهد دال بر آنند که درآمد ارزی ۹ میلیارد دلاری پیش‌بینی شده در بودجه سال ۶۷ در ارتباط با صدور نفت خام، اگر تحقق نیز بیابد، باز هم قادر نخواهد بود، مشکل ارزی رژیم را که تنها در سال ۶۲ بالغ بر ۲۲ میلیارد دلار واردات داشته است، پاسخ بگوید.

جمهوری اسلامی برای ازدیاد درآمد ارزی خود در تلاش است تا با تحصیل مشتریان بیشتر برای نفت خود، بر صادرات نفت بیفزاید. بازاریابی نفت که رسماً در مطبوعات دولتی رژیم بازتاب می‌یابد، بموازات بازسازی ترمینال نفتی خارک، در دستور کار قرار گرفته است. پیش‌بینی می‌شود که انحصارات آلمان فدرال در بازسازی تاسیسات نفتی و از جمله ترمینال نفتی خارک مشارکت کنند. آقازاده وزیر نفت جمهوری اسلامی روز ۳۰ مرداد اعلام کرد که بازسازی و نوسازی صنایع نفتی در اولویت کامل قرار دارد.

از مدت‌ها قبل از پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل متحد از سوی رژیم خمینی، نقشه‌ها و امکانات متعددی توسط انحصارات بین‌المللی و شرکت‌های فراملیتی برای تصاحب "سودهای سرشار دوران صلح" تحت بررسی بود. اعلام تاریخ آتش بس از سوی دبیر کل سازمان ملل برخی از این طرح‌ها را به زبان "قراردادهای اقتصادی" و محاسبات آماری مربوط به بازگانی خارجی با دو کشور ایران و عراق، مادیت بخشید. آنان که تا دیروز از جنگ خونین بهره‌ها می‌گرفتند و با فروش جنگ‌افزار و "شبه جنگ افزار" سودهای نجومی تحصیل می‌کردند، اینک در تلاشند تا از مزایای دوران صلح و بازسازی اقتصادی بهره‌گیرند. تنها نگاهی گذرا به اخبار و گزارش‌های رسانه‌های داخلی و بین‌المللی به وضوح حاکی از آن است که انحصارات جهانخوار، تا چه حد در انتظار "کسب ثمرات"، از خود آمادگی نشان می‌دهند. به گوشه‌هایی از مندرجات مطبوعات داخلی و جهانی در این خصوص پردازیم.

میزان دقیق خسارات اقتصادی وارد آمده به دو کشور ایران و عراق، هنوز روشن نیست. کارشناسان بین‌المللی و مطبوعات اقتصادی جهان تا کنون آمار وارثان مختلفی ارائه کرده‌اند. به‌عنوان نمونه روزنامه "ایندی پندت" چاپ انگلیسی در مقاله‌ای به نوشته "آکن کورج"، هزینه ترمیم خسارات وارده به عراق را بالغ بر ۲۵۰ میلیارد دلار و هزینه ترمیم خسارات وارده به ایران را بالغ بر ۵۰۰ میلیارد دلار تخمین زده است. در بین خسارات وارده، مسئله خسارات وارده به بخش صنعت از خصوصیت ویژه‌ای برخوردار است. چرا که ترمیم ویرانی‌های بخش صنعت و از جمله تاسیسات نفتی، برای هر دو کشور - و بویژه ایران - اولویت محض برخوردار بوده و از جانب دیگر، ترمیم و بازسازی صنایع آسیب دیده، بیش از هر بخش دیگر به ارزش کمک‌های تکنیکی وابسته است. باید افزود که بازسازی اقتصادی

کازم پور اردبیلی معاون امور بین‌المللی وزارت نفت، در مصاحبه‌ای با "تهران تایمز" در زمینه بازاریابی نفت، صریحاً اعلام کرد: "ایران آماده امضا موافقتنامه با شرکت‌های نفتی آمریکایی است." معاون امور بین‌المللی وزارت نفت در همان مصاحبه، به شیوه‌های آشتی جویانه از دولت فرانسه انتقاد کرد و خواستار آن شد که دولت فرانسه ممنوعیت واردات نفت از ایران را لغو کند. وی ضمن تاکید بر روابط دوستانه جمهوری اسلامی با فرانسه، اظهار داشت: "انتظار داریم فرانسه با برداشتن ممنوعیت واردات نفت از ایران، آمادگی خود را متقابلاً نشان دهد."

معاون امور

بین‌المللی وزارت نفت همچنین از ژاپن درخواست کرد که بر واردات نفت خود از ایران بیفزاید. شرکت‌های ژاپنی که تا پیش از این بالغ بر ۳۱۲ هزار بشکه نفت در روز از ایران خریداری می‌کردند، میزان واردات نفت خود را از ایران به ۲۰۰ هزار بشکه در روز کاهش داده‌اند.

رژیم در کنار بازاریابی نفت خود، می‌کوشد تا سهمیه صادرات نفت خود در اوپک را نیز افزایش دهد. رژیم می‌خواهد با محکوم کردن عربستان سعودی، امارات متحده عربی و کویت در ارتباط با تولید اضافه نفت، خود را در تولید بیشتر محق جلوه دهد. گرچه اعلام خبر آتش‌بس باعث افزایش بهای نفت در بازارهای جهان گردید، اما کارشناسان امور اقتصادی بر این اعتقاد هستند که در صورت تولید بیشتر نفت از سوی عراق و جمهوری اسلامی، بهای نفت باز هم کاهش خواهد یافت.

آنچه قابل تأکید است، این است که نه جمهوری اسلامی و نه عراق، هیچکدام قادر نخواهند بود تنها با اتکا به ارزش ناشی از صدور نفت، مسئله ترمیم و بازسازی کشورشان را دنبال کنند. خبرگزاری آلمان فدرال به نقل از نشریه "بررسی اقتصادی خاور میانه"، اعلام کرده است که تنها تا این لحظه حجم سفارشات اقتصادی عراق و جمهوری اسلامی

به ترتیب ۱۰۰ و ۵۰ میلیارد دلار می‌باشد. سفارشات جمهوری اسلامی به انحصارات امپریالیستی، عموماً شامل خدمات و لوازم مورد نیاز برای بازسازی تاسیسات صدور نفت و از جمله ترمینال نفتی خارک، تاسیسات پتروشیمی و نیروگاه‌های می‌شود.

صادرات بیشتر

بعنوان یکی از امکانات، رژیم جمهوری اسلامی برای دریافت ارز بیشتر، سیاست گسترش صادرات را دنبال می‌کند. جمهوری اسلامی می‌کوشد تا با صادرات کالاهای غیرنفتی بتواند بر درآمد ارزی خود بیفزاید. در جلسه هفتم گذشته هیات وزیران تصمیم گرفته شد که برای گسترش میزان کالاهای صادراتی، سیاست تشویق صادرات زمان جنگ‌گماکان بکار گرفته شود. کمیسیون تشویق صادرات مرکب از نمایندگان نخست‌وزیر، وزارت بازرگانی، وزارت امور اقتصادی و دارایی و مرکز توسعه و صادرات، در جلسه هفتم گذشته خود اعلام کرد: "سیستم بانکی ارز حاصل از صادرات صادرکنندگان را با همان شرایط قبلی و با پرداخت همان جوایز تشویقی گذشته خریداری خواهد کرد." بر اساس این تصمیم صادرکنندگان در صورت فروش واریزنامه‌های صادراتی خود به سیستم بانکی، علاوه بر دریافت نرخ رسمی ارز خود، در مقابل هر دلار صادرات، ۳۵۰ ریال دیگر نیز به صورت جایزه صادرات دریافت خواهند کرد. سیاست تشویق صادرات، در اقتصاد بحران زده و در شرایطی که کمبود فاحش کالا در بازارهای داخلی حاکم است، تنها به معنای صدور کالاهای مورد نیاز مردم به خارج است.

بدیهی است که صادرات چند صد میلیون دلاری کالاهای غیرنفتی، هرگز قادر نخواهد شد به نیاز ارزی کلان رژیم پاسخ گوید. در واقعیت امر بازاریابی نفت و سیاست تشویق صادرات کالاهای غیرنفتی، تنها بخشی از ارز مورد نیاز رژیم را تامین خواهد کرد. در چنین شرایطی است که انحصارات فراملیتی برای تحصیل

گزارشی از مشاع‌های منطقه حیرت

در ادامه درج گزارشهایی از وضعیت تولید و توزیع در هر صدهای مختلف و در جای جای کشورمان، در این شماره گزارشی از مشاع‌های (زمین‌های تحت کشت جمعی) منطقه حیرت را برگزیده‌ایم. قابل تاکید است که جنبه‌هایی از مواردی که در اینگونه گزارش‌ها ذکر می‌شود قابل تعمیم نبوده و پدیده‌ای با شعاع منطقه‌ای را شامل می‌شود.

حیرت منطقه‌ای است واقع در جنوب شرقی ایران که در بخش‌های گرمسیری آن مانند هنرآباد و حومه زمین‌های موات (زمین‌های بلااستفاده) به فراوانی دیده می‌شوند. پس از سرنگونی رژیم پهلوی بخش قابل توجهی از این زمین‌ها توسط دقت‌نظر طرح گسترش وابسته به استانداری استان کرمان و هیات هفت نفره به‌افراد بی‌زمین که اغلب مردمانی زحمتکش بودند واگذار شد. این افراد یا کارگرانی بودند که سابقاً برای کار به کشورهای حوزه خلیج فارس می‌رفتند یا دامداران خرده‌پایی بودند که دامداری را رها کرده بودند و یا کشاورزان کم‌زمین و بی‌زمین بخش‌های سردسیری این شهرستان را شامل می‌شدند. که در صورت وجود کار در موطن اصلی خود به کارهای فصلی مشغول بودند. اغلب زمین‌های واگذار شده در کنار زمین‌های دایر و

بایری قرار داشتند که هم‌دما نامرغوب و درجه ۳ بودند. دولت به این گروه‌های کشاورزی جدید (مشاع‌کاران) وام‌هایی در حد تهیه موتور پمپ و تراکتور می‌داد. این زمین‌ها آنطور که ویژگی آب و هوایی منطقه ایجاب می‌کند برای کشت جالیز و درخت مرکبات مناسب بودند... از آنجا که کشت جالیز هم‌دما پرهزینه است و دولت هم هیچگونه نظارت مادی یا آموزشی بر مشاع‌ها نداشت، در نتیجه مشاع‌کاران جهت هزینه کشت جالیز به باربارکن‌ها متوسل شدند. (باربارکن‌ها نمایندگان میدان داران بزرگ و... هستند که تمام هزینه‌های کشت مهم از بذر، کود، سم، نایلون و هزینه کارگر را طبق ضوابط خود در اختیار کشاورز قرار می‌دهند و در عوض محصول کشاورز را نیز به میل خود در میدان باری که خود به آن وابسته‌اند می‌فروشند. آنها پس از فروش هزینه‌های مصرف کرده خود را از درآمد حاصله کم می‌کنند و آنگاه ۱۵٪ از بقیه درآمد را بعنوان حق‌العمل به خود اختصاص می‌دهند. در صورتیکه مشاع‌کاران در آن سال ضرر می‌کردند و مقدار کل فروش آنها از میزان بدهی به باربارکن‌ها کمتر می‌شد، باربارکن قرارداد با او را برای یکسال دیگر تجدید می‌کرد و مشاع‌کار مجبور به تجدید قرارداد بود....

حضور باربارکن‌ها در مشاع از یک طرف و فشار بانک برای پرداخت اقساط بانک موجب ورشکستگی کامل مشاع‌کاران گردید. اغلب مشاع‌کاران اولیه جهت یافتن کار به کشورهای حوزه خلیج فارس رفتند و برخی‌شان نیز به کار قاچاق مواد مخدر که در این منطقه رواج وسیعی دارد پرداختند. سایر مشاع‌کاران نیز بتدریج عضویت خود در مشاع را به افراد جدید واگذار کردند. بدین ترتیب که عضو جدید با توافق عضو قدیم به‌عضویت انتخاب می‌شد. هیات هفت نفره ضمن اطلاع از این تغییر و تحولات و جایگزینی از روند جاری استقبال می‌کرد. چراکه اقساط بدهی این مشاع‌ها باید پرداخت می‌شد. و مهم نبود که بوسیله چه کسی و چگونه. تعدادی از مشاع‌هایی که کلیه افراد آن به‌دلائل مختلف متواری و یاروانه زندان‌ها شده بودند نیز به افراد جدیدی واگذار گردید. صاحبان جدید مشاع‌ها را اغلب عناصر وابسته به رژیم تشکیل می‌دهند. بطوریکه در حال حاضر تعدادی از سردمداران محلی رژیم، کارمندان جهاد، پاسداران، وابستگان به امام جمعه، کارمندان فرمانداری‌ها و... صاحب زمین شده‌اند. ملاکین جدید که به رژیم وابستگی‌هایی دارند، دارای امکانات فراوانی جهت تهیه وسایل کشت، بذر

و کود (که در منطقه کمیاب است) می‌باشند. بخش دیگری از اعضای جدید مشاع‌ها از بین کسبه، کارمندان، مالکین و خرده‌مالکین مناطق دیگرند که وسیع مالی آنها از اعضای اولیه مشاع‌ها بیشتر است. آنها فرزندان و یا بستگان خود را به‌عضویت مشاع در آورده‌اند.

در کنار واگذاری‌های رسمی که هیات هفت نفره، بانک و غیره از آن مطلع‌اند، نوعی خرید و فروش سهمیه در مشاع، از طریق سند خصوصی بنام "سند تو قرانی" نیز رواج دارد..

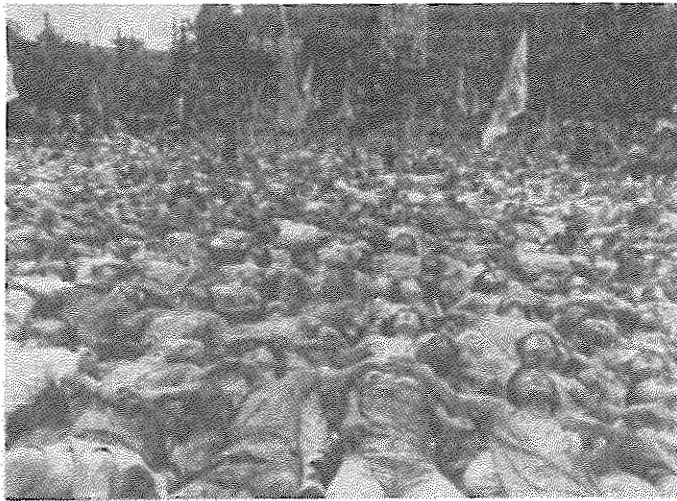
اغلب موتور پمپ‌هایی که در اوایل تشکیل مشاع‌ها به کار افتاده بودند، خاموش نشده و مکان‌ها کار می‌کنند. اما از مشاع‌کاران زحمتکش اولیه کمتر خبری است. بندرت می‌توان مشاعی یافت که ترکیب اعضای آن مکان‌ها از همان افراد سابق تشکیل شده باشد. از آنجا که اعضای جدید مشاع‌ها از وضع مالی نسبتاً خوبی برخوردارند و همچنین ممنوعیت کشت درخت بویژه مرکبات نیز برداشته شده، اقدام به کشت درخت مرکبات که تا چند سال اول هزینه بر است، کرده‌اند. تا جائیکه اکنون از دوراهی هنرآباد به کهنوج تا پل بهادرآباد دو طرف جاده اسفالته پر از درختان مرکبات ۱ تا ۳ ساله است. صاحبان این باغ‌های مرکبات مرکسی هستند به جز افراد زحمتکش و مشاع‌کاران اولیه. مشاع: زمینی که مورد استفاده جمعی است. زمینی که بصورت تعاونی کشت می‌شود.

سودهای هنگفت برنامه‌ریزی میکنند. هجوم انحصارات امپریالیستی یونایتد پرس به نقل از توکیو گزارش داد که دولت ژاپن از "صمیم قلب" خواستار اعطای وام به دو کشور ایران و عراق است. تنها ظرف دو هفته گذشته هیات‌های اقتصادی متعددی از سوی کشورهای امپریالیستی به دو کشور ایران و عراق، مسافرت کرده‌اند، بنا به اخبار روزنامه‌های دولتی تنها در همین فاصله زمانی قراردادهای متعدد اقتصادی با آلمان فدرال، استرالیا، ویتالیا بسته شده است. "روناتو روجرو" سرپرست هیات اقتصادی ایتالیایی در هنگام ترک تهران اعلام کرد: "دورنمای

همکاری‌های اقتصادی دو کشور بسیار روشن است." خبرگزاری انحصارآلمانی زمینس اعلام کرده است که ما برای بازسازی مناطق آسیب دیده "کاملاً آماده‌ایم." زمینس برای تحصیل سود کلان مشارکت در امر "بازسازی"، در هر صدهای تکنیک انرژی، صنایع مخابرات و امور پزشکی برنامه‌ریزی کرده است. کنسرن آلمانی فیلیپ هولزمان نیز همچون زمینس برای مشارکت در بازسازی، نقشه‌های عظیمی در سرپرورنده است. بنا به گزارش خبرگزاری آلمان که در روزنامه "اخبار کیل" درج شده است، صدها شرکت آلمان فدرال، تنها در شهر هامبورگ برای "ورود" لحظه شماری می‌کنند، پروژه‌های ناتمام و عظیم،

نیروگاه اتمی بوشهر، نکا، و صنایع فولاد اهواز، در کنار صادرات کالاهای سنگین، توجه انحصارات آلمان فدرال را بخود جلب کرده‌اند. آلمان فدرال بنا به گزارش خبرگزاری رسمی این کشور، در صدد است میزان صادرات خود را به ایران مجدداً افزایش داده و سهم هرچه بیشتری در سود بازسازی و ترمیم اقتصادی ایران بدست آورد. صادرات آلمان فدرال به ایران که در سال ۱۹۸۵ بالغ بر ۴٫۸ میلیارد مارک بود در سال ۱۹۸۷ بعلت تنگنای ارزی جمهوری اسلامی به ۲٫۸ میلیارد مارک کاهش یافته بود. بنا به گزارش‌های مندرج در مطبوعات آلمان فدرال، این کشور امروز حتی به صادرات سال ۱۹۸۵ نیز قانع نبوده و سهم بیشتری

می‌طلبد. جنگ خونین ایران و عراق، به لحاظ مالی، جنگی فوق‌العاده گران بود. بازسازی ویرانی‌های این جنگ فوق‌العاده گران است. رژیم اسلامی به بقای خود می‌اندیشد و انحصارات امپریالیستی به سود خود. این چنین است که همدلی و سودرسانی متقابل هر چه بیشتر حاصل می‌شود. جنگ باعث کشته و زخمی شدن میلیونی مردم شد و چون ازدهایی سیری ناپذیر صدها میلیارد دلار را بکام کشید، اینک برای "لحظه صفر"، لحظه بازگشت به شرایط پیش از جنگ، شرایط پیش از جنگ منهای ضایعات انسانی و اجتماعی نیاز به صدها میلیارد دلار دیگر دارد. این چنین ثروت‌های ملی تاراج می‌شود.

دانشجویان در محوطه دانشگاه یون سئول روی زمین دراز کشیده‌اند و از این طریق به ممنوع شدن راهپیمایی به سوی مرزهای دو کره اعتراض می‌کنند.

المپیک سئول را سرکوب خواهد کرد. در ۹۰ درصد محلات و خیابانهای سئول برگزاری تظاهرات و گرد همایی ممنوع شده است.

تماس‌ها میان دو کره باید از کانالهای رسمی صورت پذیرد. روتائو و رئیس جمهور کره جنوبی گفت دولت وی همه تلاشها برای اخلاص در بازی‌های

حمله وحشیانه پلیس کره جنوبی به تظاهرات دانشجویان

در سرکوب تظاهرات دانشجویی شرکت داشتند.

این دومین بار بود که تلاش دانشجویان کره جنوبی برای راهپیمایی به سمت مرز با یورش وحشیانه پلیس مواجه شد. در ماه ژوئن نیز راهپیمایی مشابهی توسط پلیس سرکوب گردید. احزاب اپوزیسیون بورژوازی کره جنوبی نیز از دانشجویان خواسته بودند از راهپیمایی خود منصرف شوند. دولت سئول علت ممنوع کردن راهپیمایی دانشجویان را امکان بروز "ناآرامی‌های اجتماعی" در صورت ملاقات دانشجویان دو کره اعلام کرد. بهانه دیگر، این بود که همه

در روز دوشنبه ۱۵ اوت پلیس رژیم کره جنوبی با باتوم و گاز اشک‌آور به تظاهرات دانشجویان این کشور در حمایت از وحدت دو کره حمله ور شد و حداقل ۱۲۰۰ دانشجوی را همراه با ضرب و شتم شدید بازداشت کرد. دانشجویان، با تجمع در محوطه دانشگاه یون سئول قصد داشتند به سمت مرز دو کره راهپیمایی کنند. در مرز، هزاران دانشجوی اهل کره شمالی منتظر دوستان خود از کره جنوبی بودند تا با آنها درباره احیای وحدت کره گفتگو کنند. رژیم کره جنوبی با حمله به دانشجویان، مانع از حرکت آنها به سمت مرز شد. در مجموع ۲۵ هزار تن از نترات پلیس

هشدار اتحاد شوروی به پاکستان

اتش‌بیس نامید. وی گفت مخالفت اپوزیسیون بامذاکرات و پیشنهادهای دولت، ثمره کمک‌های میلیون دلاری خارجی است. نجیب‌الله همچنین اعلام کرد شمر کندوز که ضد انقلابیون برای چند روز تصرف کرده بودند، توسط ارتش افغانستان آزاد شده است.

گنادی گراسیموف سخنگوی وزارت خارجه شوروی در مسکو اعلام کرد اگر اپوزیسیون مسلح افغانستان سلاحهای خود را به زمین بگذارد، به نیروهای در حال خروج شوروی حمله نکند و بر نامه مصالحه ملی را بپذیرد، ممکن است نیروهای شوروی تا پیش از ۱۵ فوریه ۱۹۸۹ نیز از افغانستان خارج شوند. این تاریخ، در قرارداد های ژنو بعنوان روز پایان خروج کامل نیروهای شوروی از افغانستان تعیین شده است.

گراسیموف گفت در استانهایی که نیروهای شوروی ترک کرده‌اند، دولت و ارتش افغانستان اوضاع را تحت کنترل خود دارند. وی افزود در صورت حمله مخالفان به نیروی ۵۰ هزار نفری شوروی در افغانستان، این حملات بی پاسخ نخواهد ماند.

ضد انقلابیون افغانی مبنی بر تشکیل به اصطلاح "دولت موقت" اشاره می‌کند.

بیانیه می‌افزاید: "بر این اقدام مذموم طرف پاکستانی که مقایر با توافقی‌های ژنو است، باید این را نیز افزود که از بازگشت آوارگان افغانی به کشورشان جلوگیری به عمل می‌آید و در اجرای کنترل سازمان ملل ... اخلاص می‌شود."

در بیانیه دولت شوروی سپس آمده است: "اگر پاکستان همچنان توافقی‌های ژنو را در رابطه با خروج نیروهای شوروی ببیند و مسئولیت‌های مشخص خود در رابطه با عدم مداخله در امور افغانستان را نادیده بگیرد، این امر می‌تواند عواقب نامساعدی برای حل بحران افغانستان داشته باشد. دولت شوروی با قاطعیت اعلام می‌کند که ادامه خرابکاری پاکستان علیه توافقی‌های ژنو در مورد افغانستان دیگر قابل تحمل نیست. اتحاد شوروی در این صورت این حق را برای خود محفوظ می‌داند که تدابیر لازم را اتخاذ کند."

در بیانیه سپس می‌افزاید پاکستان مسئولانه و پیگیر به اجرای توافقی‌ها اقدام نکرده است، بلکه برعکس، دخالت در امور افغانستان از پاکستان افزایش هم یافته است. ارسال وسیع اسلحه از پاکستان، از جمله سلاحهای سنگین، و گسیل داشتن گروههای مسلح و مستشاران خارجی ادامه دارد. کابل هدف حملات منظم موشکی قرار گرفته است که در جریان آن، انسانهای بی‌گناه - سالخورگان، زنان و کودکان - به قتل می‌رسند و خسارات سنگینی به محلات مسکونی وارد می‌آید. بیانیه شوروی همچنین به حمایت پاکستان از اقدام ائتلاف هفتگانه

بقیه از صفحه آخر

سیاسی و اقشار مختلف جامعه افغانستان نماینده دارند، تشکیل یک کابینه جدید که در آن مشخصات یک حکومت ائتلافی، بازتاب آشکاری دارد، ... انتصاب فعالین اپوزیسیون به سمت فرمانداران، ... چشم‌پوشی حزب دمکراتیک خلق افغانستان از انحصار قدرت و آمادگی سازش واقعی با همه نیروهای مخالف."

بیانیه سپس می‌افزاید پاکستان مسئولانه و پیگیر به اجرای توافقی‌ها اقدام نکرده است، بلکه برعکس، دخالت در امور افغانستان از پاکستان افزایش هم یافته است. ارسال وسیع اسلحه از پاکستان، از جمله سلاحهای سنگین، و گسیل داشتن گروههای مسلح و مستشاران خارجی ادامه دارد. کابل هدف حملات منظم موشکی قرار گرفته است که در جریان آن، انسانهای بی‌گناه - سالخورگان، زنان و کودکان - به قتل می‌رسند و خسارات سنگینی به محلات مسکونی وارد می‌آید. بیانیه شوروی همچنین به حمایت پاکستان از اقدام ائتلاف هفتگانه

اعتصاب عمومی

در کرانه غربی رود اردن

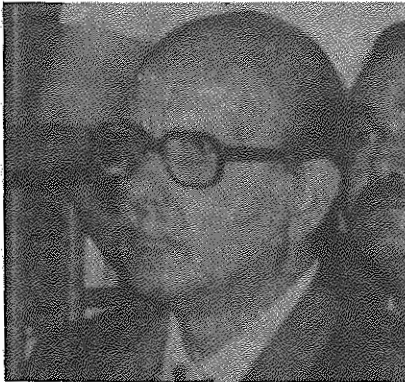
در روز چهارشنبه، به دعوت رهبری مخفی قیام در مناطق اشغالی فلسطین، یک اعتصاب عمومی در کرانه غربی رود اردن و بیت المقدس شرتی برگزار شد و مورد استقبال گسترده مردم قرار گرفت. وسایل نقلیه و مغازه‌ها از کار باز ایستادند. در خود اسرائیل نیز کارکنان حزب دست به اعتصاب زدند.

انگیزه برگزاری اعتصاب، قتل دو زندانی فلسطینی در اردوگاه "انصار ۳" توسط سربازان اسرائیلی بود. این قتل در جریان اعتراض ۳۵۰۰ زندانی این اردوگاه به شرایط سخت زیستی صورت گرفت.

در هفته گذشته صهیونیستها در نوار فزه مقررات منع عبور و مرور ۲۴ ساعته برقرار کردند. هلیرفم این اقدام، درگیری‌های گسترده‌ای میان مردم و ارتش اشغالگر به وقوع پیوست و در جریان آن، ۷۵ تن از مردم مجروح شدند.

در روز چهارشنبه ۱۷ اوت، صهیونیستها چهار فلسطینی دیگر را از نوار فزه اخراج کردند. از آغاز قیام کنونی در مناطق اشغالی تاکنون، ۳۲ فلسطینی هلیرفم مقررات بین المللی از مناطق اشغالی اخراج شده‌اند.

نیهایت سارگین : حزب کمونیست باید قانونی شود

چهارشنبه ۱۷ اوت، نیهایت سارگین دبیرکل حزب کارگر ترکیه که همراه با حیدر کوتلو دبیرکل حزب کمونیست ترکیه و جمعی دیگر، در دادگاه امنیتی آنکارا محاکمه می‌شود، قرائت دفاعیه ۸۱ صفحه‌ای خود را آغاز کرد. محاکمه پس از خواندن ۲۶ صفحه از این دفاعیه، باردیگر تا ۲۴ اوت به تعویق افتاد.

سارگین که در ۱۶ نوامبر ۱۹۸۷ همراه با کوتلو برای اعلام موجودیت هلنی "حزب متحد کمونیستهای ترکیه" به کشورش بازگشت، در دفاعیه خود گفت: "حال که مدت‌هاست حزب متحد کمونیستهای ترکیه به مشروعیت اجتماعی دست یافته است، هلنی بودن آن نیز بطور روزافزون در دستور قرار می‌گیرد." سارگین ممنوعیت فعالیت کمونیستها در ترکیه را مقایسه با اصول دمکراسی و "بازمانده‌ای از زمان فاشیسم" دانست.

دبیرکل حزب کارگر ترکیه در بخش دیگری از سخنان خود به شکنجه‌ای که در طول ۱۹ روز اقامت در بازداشتگاه موقت پلیس متحمل شد، پرداخت و اوزال نخست وزیر ترکیه را مسئول شکنجه زندانیان سیاسی نامید. سارگین گفت در این مدت او را از طریق آویزان کردن از بازوان، شوک الکتریکی و پاشیدن آب سرد با فشار شکنجه

کرده‌اند. وی افزود پلیس همچنین به او آمپول‌هایی تزریق کرده است. سارگین اظهار داشت: "اما رئیس پلیس به ما گفت: باور کنید ما در مورد شما معتدل‌ترین شکنجه‌ها را به کار بردیم."

برای نخستین بار، در هفته گذشته ناظرینی از اتحاد شوروی نیز به جمع ناظران بین المللی محاکمه کوتلو و سارگین از دانمارک، فرانسه، یونان و آلمان فدرال افزوده شدند.

چین خواهان تشکیل

دولت ائتلافی در کامبوج است

ژائوزیانگ دبیرکل حزب کمونیست چین در مصاحبه‌ای با خبرگزاری ژاپنی کیودو گفت رهبران چین و شوروی "مرگه شرایط آماده شود" دیدار خواهند کرد. وی افزود یک شرط اصلی بدین منظور، جانبداری اتحاد شوروی از خروج کامل نیروهای ویتنامی در کامبوج است. ژائوزیانگ تأیید کرد که میان چین و شوروی در سطح معاونان وزارت خارجه گفتگوهایی در مورد مسئله کامبوج در جریان است.

دبیرکل حزب کمونیست چین اظهار داشت چین خواهان آن است که هیچ یک از چهار جریان سیاسی عمده کامبوج به تنهایی قدرت را در دست نداشته باشند، بلکه یک دولت ائتلافی تشکیل شود و ریاست آن را نوردوم سیهانوک رهبر پیشین کامبوج برعهده گیرد.

در همین حال خبرگزاری‌ها از قول مقامات چینی خبر دادند که چین کماکان قصد دارد به حمایت از "خمرهای سرخ" به سرکردگی پول پوت ادامه دهد.

از میان دیگر رویدادها

* مائونگ مائونگ که تاکنون سمت دادستان کل برمه را برعهده داشت، به ریاست جمهوری این کشور برگزیده شد. وی از نزدیکان نه‌وین محسوب می‌شود که ۲۶ سال زمامدار برمه بود.

* چهار معدن در لهستان در هفته گذشته شاهد اعتصاب بود. این اعتصاب برای دستمزد بیشتر و شرایط بهتر کار آغاز شده است.

سیرک انتخاباتی جمهور یخواهان آمریکا

قرارداد منع موشک‌های میان برد آمریکا و شوروی مخالفت می‌کرد.

هم جرج بوش و هم دان کویل در سخنرانی‌های خود تأکید کرده‌اند سیاست‌های داخلی و خارجی ریگان را ادامه خواهند داد و از جمله، همچنان بر طرح "جنگ ستارگان" پافشاری خواهند کرد. ریگان در نطق خود در نمایش انتخاباتی نیواورلئان، رقابتی جرج بوش و کویل از حزب دمکرات را متهم به "سستی" در مبارزه با کمونیسم کرد. وی یکی از مهمترین "انتقادات" دوره ریاست جمهوری ۸ ساله‌اش را این نامید که در این مدت، "یک وجب خاک هم به دست کمونیست‌ها نیافتاد."

هفته گذشته شمر نیواورلئان آمریکا شا هد یک نمایش پرزرق و برق با عنوان "کنگره انتخاباتی" حزب جمهوری خواه بود. طبق معمول، آنچه در این کنگره موضوع اصلی بود، بیشتر به اموری مانند زندگی خصوصی کاندیداها و طرز لباس پوشیدن آنها مربوط می‌شد تا به برنامه انتخاباتی. در این نمایش، که خبرنگاران آن را "سیرک انتخاباتی" نام نهادند، جرج بوش معاون ریگان به عنوان کاندیدای ریاست جمهوری حزب جمهوری خواه انتخاب شد. وی دان کویل سناتور راستگرای افراطی را به عنوان نامزد معاونت ریاست جمهوری معرفی کرد. کویل از جمله سناتورهای بود که با تأیید

کشمکش بر سر انتخاب رئیس جمهور جدید در لبنان

مسیحی را به ریاست جمهوری انتخاب کند. در تاریخ ۲۳ سپتامبر دوره ریاست جمهوری ۶ ساله امین جمایل رئیس جمهور فعلی به پایان می‌رسد. برای دوره آینده، سلیمان فرنجه که از ۱۹۷۰ تا ۱۹۷۶ رئیس جمهور لبنان بود، مجدداً داوطلب احراز این سمت شده است. سمیر جع جع سرکرده شبه نظامیان راستگرا که کنترل شرق بیروت را در دست دارند و از سوی اسرائیل حمایت و مسلح می‌شوند، با کانداتوری فرنجه به هلت رابطه نزدیک او با سوریه مخالفت می‌ورزد. جع جع و امین جمایل رئیس جمهور کنونی از انتخاب دانی شمعون از حزب فالانژ جانبداری می‌کنند.

در هفته گذشته تلاش برای انتخاب رئیس جمهور جدید لبنان در پارلمان این کشور بی نتیجه ماند. از مجموع ۷۶ نماینده پارلمان تنها ۳۹ تن توانستند در محل تشکیل اجلاس پارلمان حاضر شوند. برای انتخاب رئیس جمهور جدید، حضور ۵۱ نماینده در پارلمان

ضروری است. وزیر کشور لبنان، اظهار داشت که شبه نظامیان راستگرای مسیحی حداقل ۱۵ نماینده را از رفتن به پارلمان باز داشته‌اند.

طبق توافق شفاهی رهبران گروه‌های مختلف مذهبی، پارلمان لبنان باید یک سیاستمدار

مرگ دیکتاتور پاکستان

چهارشنبه گذشته، ضیاالحق دیکتاتور پاکستان بر اثر سقوط هواپیمایش کشته شد. هیچ یک از ۳۷ سرنشین هواپیما از این حادثه جان سالم به در نبردند. از جمله کشته شدگان، ژنرال اختر عبدالرحمان رئیس ستاد ارتش پاکستان و آرنولد رافل، سفیر آمریکا در این کشور بودند. ضیاالحق و همراهان، از مراسم نمایش یک تانک جدید آمریکایی که قرار است به پاکستان تحویل داده شود، به اسلام آباد برمی گشتند. غلام اسحاق خان رئیس مجلس سناي پاکستان بدنبال مرگ ضیاالحق زمامداری موقت پاکستان را برعهده گرفت. وی بلافاصله در پاکستان حکومت نظامی اعلام کرد و خاطر نشان ساخت که سیاست خارجی ضیاالحق را ادامه خواهد داد. مقامات پاکستانی گفته اند تحقیقات به همل آمده نشان می دهد هواپیمای ضیاالحق بر اثر انفجار بمب یا اصابت موشک سقوط کرده است. دولت آمریکا برای کمک به تحقیقات، یک گروه کارشناس به پاکستان اعزام داشت. در پیام های تسلیت و بیانیه های مقامات فربى، نگرانی کشورهای امپریالیستی از آینده پاکستان پس از ضیاالحق مشهود است. جرج شولتز وزیر خارجه آمریکا ضیاالحق را "یک مبارز بزرگ راه آزادی" (!) نامید و به ویژه بر حمایت ضیاالحق از ضدانقلابيون افغانی تاکید کرد. وی افزود مرگ دیکتاتور پاکستان، "به لحاظ آینده همکاری با مجاهدین افغانی، یک ضربه بزرگ است". فیلیس اوکلی سخنگوی وزارت خارجه آمریکا ضمن ابراز تاسف عمیق از مرگ ضیاالحق، اعلام کرد واشنگتن از رئیس جمهور جدید پاکستان حمایت می کند. روزنامه تایمز لندن از مرگ ضیاالحق با عنوان "یک خبر بد برای غرب" گزارش داد.

دیکتاتور و جانشینش: ضیاالحق و غلام اسحاق خان، چند روز پیش از مرگ ژنرال

هشدار اتحاد شوروی به پاکستان

دولت شوروی در هفته گذشته بیانیه مهمی انتشار داد. در این بیانیه با ذکر اینکه سه ماه از امضای توافق های ژنو برای حل سیاسی اوضاع پیرامون افغانستان گذشته، آمده است اتحاد شوروی به مثابه یکی از ضامن های اجرای قرارداد ژنو از هیچ کوششی برای اجرای آن فروگذار نمی کند. بیانیه می افزاید شاهد این امر، خروج نیمی از نیروهای شوروی مستقر در افغانستان تا تاریخ ۱۵ اوت ۱۹۸۸ است. دولت شوروی در

"ترکیه فروخت و ایران تیرباران کرد"

بهای جان هر انسان ۷۰۰ دلار!

مهاجرین با قلبی اندوهناک میهن خویش را ترک می کنند. آنها سرزمینی را ترک می کنند که در آن "مزد گورکن از آزادی آدمی بیشتر" است. آنها از شکنجه گاه خمینی می گریزند، به ترکیه می آیند. اما برای رژیم حاکم بر ترکیه نیز همچون جمهوری اسلامی "آزادی آدمی" هیچ معنایی ندارد. از آخوندها و ژنرال هایی که با اوژه های انسان و آزادی بیگانه اند، جز افشاندن بذر مرگ چه انتظار می رود؟ گزارش تکان دهنده مجله "یکی بین دو قرو" چاپ ترکیه، مورخ ۷ اوت پیرامون معامله بر سر سرنوشت ۵۸ مهاجر ایرانی پناهنده به ترکیه، تصویری از این واقعیت زشت را ارائه می دهد.

رنوی استیشن سفید با شماره پلاک 65AU661 جلوی هتل چالدران "وان" توقف کرد و سه نفر پلیس با لباس شخصی از ماشین پیاده شده به سالن انتظار هتل که در آنجا ایرانیان منتظر خبر نشسته بودند، رفتند. یکی از پلیسها، اسامی ۱۶ نفر از ۳۴ پناهنده ایرانی را که در هتل بودند، از لیستی که در دست داشت خواند. آنها برای ۵۸ نفر از ایرانیان مژده ای را که مدتها

"۵۸ پناهنده ایرانی، به سپاه پاسداران تحویل داده شد و همانجا آماج آتش گلوله ها شدند. در برگه رسمی رسید نامه امضای تلم مقام (فرماندار) "اوزالپ" (شهر مرزی)، ژاندارمری مرزی ۱۲۵/۲ و رئیس اداره امنیت شهر "وان" وجود دارد. گفته می شود که دولت ایران به ازای هر پناهنده اعاده شده، مبلغ ۷۵۰ دلار به ترکیه پرداخته است." ماجرا از این قرار بود: ماشینی

برای اشتراك نشریات "کار" و "اکثريت" در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراك، تمپرستی و یارسید بانکی پرداخت بهای اشتراك به آدرس نشریه ارسال نمایید:

دیگر نقاط	اروپا	بهای اشتراك	☐ شش ماهه
۱۳ مارك	۱۱ مارك	☐ يك ساله	
۲۴	۲۱		

دیگر نقاط	اروپا	بهای اشتراك	☐ سه ماهه
۳۰ مارك	۲۷ مارك	☐ شش ماهه	
۵۸	۵۲	☐ يك ساله	
۱۱۵	۱۰۲		

آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید)

AKSARIYAT
NO. 221
MONDAY, 22 AUG. 1988

آدرس: Address:
RUZBEN
POSTFACH 1810
5100 AACHEN
W. GERMANY

حساب بانکی:
AUSTRIA . WIEN
BAWAG
BANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFT
NR. 02910701.650
DR. GERTRAUD ARTNER

با جمع آوری کمک های
فدائیان خلق را در انجام
وظایف انقلابی
یاری دهید